

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 715/2009

ze dne 13. července 2009

o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účelem vnitřního trhu se zemním plynem, který je postupně zaváděn od roku 1999, je poskytnout skutečnou možnost výběru všem spotřebitelům ve Společenství, ať již občanům nebo podnikům, dále nové obchodní příležitosti a intenzivnější přeshraniční obchod, aby se dosáhlo větší efektivity, konkurenceschopných cen a vyšších standardů služeb a aby se přispělo k větší bezpečnosti dodávek a udržitelnosti.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1775/2005 ze dne 28. září 2005 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám ⁽⁵⁾ významně přispěly k vytvoření tohoto vnitřního trhu se zemním plynem.
- (3) Zkušenosti získané při provádění a sledování prvního souboru „Pokynů pro správnou praxi“, přijatých v roce 2002 Evropským fórem pro regulaci plynárenství („madridské fórum“), ukazují, že pro zajištění úplného provedení pravidel stanovených v uvedených pokynech ve všech členských státech a pro poskytnutí minimální záruky rovných podmínek přístupu na trh v praxi je nezbytné stanovit jejich právní vymahatelnost.

(4) Na zasedání madridského fóra ve dnech 24. a 25. září 2003 byl přijat druhý soubor společných pravidel s názvem „Druhé pokyny pro správnou praxi“, a účelem tohoto nařízení je stanovit na základě těchto pokynů základní zásady a pravidla pro přístup k síti, služby pro přístup třetích osob k soustavě, řízení překročení kapacity, transparentnost, vyrovnávání a obchodování s právy na kapacitu.

(5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ⁽⁶⁾ umožňuje existenci provozovatele kombinované přepravní a distribuční soustavy. Proto pravidla stanovená v tomto nařízení nevyžadují změnu v organizaci vnitrostátních přepravních a distribučních soustav, jež jsou v souladu s příslušnými ustanoveními této směrnice.

(6) Do oblasti působnosti tohoto nařízení spadají vysokotlaká potrubí, kterými jsou místní distribuční společnosti připojeny k plynárenské soustavě a která nejsou především používána pro místní distribuci.

(7) Je nezbytné stanovit kritéria pro určování sazeb za přístup k soustavě, aby se zajistilo, že jsou plně v souladu se zásadou nediskriminace, že plně vyhovují potřebám řádně fungujícího vnitřního trhu a že plně zohledňují potřebu integrity soustavy a odrážejí skutečně vzniklé náklady, pokud tyto náklady odpovídají nákladům účinného provozovatele soustavy se srovnatelnou strukturou a jsou transparentní, včetně odpovídající návratnosti investic, a případně s přihlédnutím ke srovnávacím rozborům sazeb prováděným regulačními orgány.

(8) Při výpočtu sazeb za přístup k soustavám je důležité vzít v úvahu skutečně vzniklé náklady, pokud tyto náklady odpovídají nákladům účinného provozovatele soustavy se srovnatelnou strukturou a jsou transparentní, jakož i potřebu zajistit přiměřenou návratnost investic a motivaci k výstavbě nové infrastruktury, včetně zvláštního regulačního přístupu k novým investicím podle směrnice 2009/73/ES. V tomto ohledu, a zejména pokud bude mezi plynovody existovat účinná hospodářská soutěž, budou srovnávací rozborů sazeb představovat důležitou součást této úvahy.

(9) Používání tržních způsobů při stanovování sazeb, například aukcí, musí být slučitelné s ustanoveními směrnice 2009/73/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. C 172, 5. 7. 2008, s. 55.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 9. července 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 (Úř. věst. C 75 E, 31. 3. 2009, s. 38) a postoj Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 25. června 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 289, 3. 11. 2005, s. 1.

⁽⁶⁾ Viz strana 94 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (10) Společný minimální soubor služeb pro přístup třetích osob je nezbytný pro stanovení společných minimálních norem přístupu v praxi v celém Společenství, pro zajištění dostatečné slučitelnosti služeb pro přístup třetích osob a pro možnost využívání výhod řádně fungujícího vnitřního trhu se zemním plynem.
- (11) V současnosti ve Společenství existují překážky bránící prodeji zemního plynu za rovných podmínek a bez diskriminace či znevýhodnění. Ne ve všech členských státech již existuje nediskriminační přístup k síti a stejně účinná úroveň regulačního dohledu a stále přetrvávají izolované trhy.
- (12) V zájmu dokončení vnitřního trhu se zemním plynem by mělo být dosaženo dostatečné úrovně přeshraniční propojovací kapacity zemního plynu a měla by být podporována integrace trhů.
- (13) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Energetická politika pro Evropu“ zdůraznilo význam dotvoření vnitřního trhu se zemním plynem a vytvoření rovných podmínek pro všechny plynárenské podniky ve Společenství. Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Perspektivy vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou“ a s názvem „Šetření podle článku 17 nařízení (ES) č. 1/2003 v odvětvích zemního plynu a elektřiny v Evropě (závěrečná zpráva)“ ukázaly, že stávající pravidla a opatření neposkytují potřebný rámec ani neumožňují vytvářet propojovací kapacity k dosažení cíle dobře fungujícího, účinného a otevřeného vnitřního trhu.
- (14) Spolu s důsledným uplatňováním stávajícího regulačního rámce by měl být regulační rámec pro vnitřní trh se zemním plynem, který je stanoven v nařízení (ES) č. 1775/2005, upraven v souladu s těmito sděleními.
- (15) Zejména je potřeba dosáhnout intenzivnější spolupráce a lepší koordinace mezi provozovateli přepravních soustav, aby se vytvořily kodexy sítě v zájmu poskytování a řízení účinného a transparentního přeshraničního přístupu k přepravním soustavám a aby se zajistilo koordinované plánování s dostatečným časovým předstihem a dobrý technický rozvoj přepravní soustavy ve Společenství včetně vytvoření propojovacích kapacit, a to s náležitým ohledem na životní prostředí. Kodexy sítě by měly být v souladu s rámcovými pokyny, které jsou ze své podstaty nezávazné (dále jen „nezávazné rámcové pokyny“) a vypracované Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů⁽¹⁾ (dále jen „agentura“). Agentura by se měla na skutkovém základě zapojit do přezkumu návrhu kodexů sítě, včetně jejich souladu s nezávaznými rámcovými pokyny, přičemž může tyto kodexy doporučit Komisi k přijetí. Dále by měla agentura provádět posuzování změn kodexů sítě, přičemž by měla mít možnost doporučit je Komisi k přijetí. Provozovatelé přepravních soustav by měli provozovat své sítě podle těchto kodexů sítě.
- (16) Aby se ve Společenství zajistilo optimální řízení přepravních soustav zemního plynu, měla by být zřízena Evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav (dále jen „síť ENTSO pro zemní plyn“). Síť ENTSO pro zemní plyn by měla plnit své úkoly v souladu s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže, která se na rozhodnutí sítě ENTSO pro zemní plyn nadále vztahují. Úkoly sítě ENTSO pro zemní plyn by měly být přesně vymezeny, a její pracovní metody by měly zajistit, že funguje efektivně, reprezentativně, a transparentně. Účelem kodexů sítě vypracovaných sítí ENTSO pro zemní plyn není nahradit nezbytné vnitrostátní kodexy sítě v otázkách jiných než přeshraničních. Vzhledem k tomu, že účinnějšího pokroku lze dosáhnout přístupem na regionální úrovni, měli by provozovatelé přepravních soustav zřídit v rámci celkové struktury spolupráce regionální struktury a zároveň zajistit, aby byly výsledky na regionální úrovni slučitelné s kodexy sítě a nezávaznými desetiletými plány rozvoje sítě na úrovni Společenství. Předpokladem spolupráce v rámci těchto regionálních struktur je účinné oddělení činností v oblasti sítě od činností v oblasti výroby a dodávek, bez něhož by regionální spolupráce mezi provozovateli přepravních soustav mohla vyvolat chování narušující hospodářskou soutěž. Členské státy by měly podporovat spolupráci a sledovat účinnost provozu sítě na regionální úrovni. Spolupráce na regionální úrovni by měla být slučitelná s pokrokem při vytváření konkurenceschopného a účinného vnitřního trhu se zemním plynem.
- (17) Na činnosti, která se očekává od sítě ENTSO pro zemní plyn, mají zájem všichni účastníci trhu. Nesmírně důležité jsou tedy účinné konzultační postupy, přičemž stávající struktury vytvořené za účelem jeho usnadnění a zefektivnění, jako například Evropské sdružení pro usměrňování výměny energie, národní regulační orgány či agentura, by měly hrát důležitou roli.
- (18) Síť ENTSO pro zemní plyn by měla vypracovat, zveřejnit a pravidelně aktualizovat nezávazný desetiletý plán rozvoje sítě pro celé Společenství (dále jen „plán rozvoje sítě pro celé Společenství“), kterým bude zajištěna větší transparentnost při rozvoji plynárenské přepravní soustavy ve Společenství. Do tohoto plánu rozvoje sítě by měly být zahrnuty funkční plynárenské přepravní soustavy a nezbytná regionální propojení, pokud mají tyto soustavy a tato propojení význam z obchodního hlediska nebo z hlediska bezpečnosti dodávek.

(1) Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (19) V zájmu posílení hospodářské soutěže prostřednictvím likvidních velkoobchodních trhů se zemním plynem je nezbytné, aby se mohlo se zemním plynem obchodovat nezávisle na poloze v rámci soustavy. Jediným způsobem, jak toho dosáhnout, je poskytnout uživatelům sítě volnost pro rezervaci vstupní a výstupní kapacity, a zajistit tak, aby přeprava zemního plynu probíhala prostřednictvím zón namísto smluvních cest. Ve prospěch režimů vstupů a výstupů za účelem usnadnění rozvoje hospodářské soutěže se již vyjádřila většina zúčastněných osob v průběhu 6. madridského fóra ve dnech 30. a 31. října 2002. Sazby by neměly záviset na trase přepravy. Sazba stanovená pro jeden či více bodů vstupu by proto neměla souviset se sazbou stanovenou pro jeden či více bodů výstupu a naopak.
- (20) Odkazy na harmonizované přepravní smlouvy v souvislosti s nediskriminačním přístupem k síti provozovatelů přepravních soustav neznamenaají, že podmínky přepravních smluv konkrétního provozovatele soustavy v členském státě musí být stejné jako u jiného provozovatele přepravní soustavy v daném nebo v jiném členském státě, pokud nejsou stanoveny minimální požadavky, které musí splňovat všechny přepravní smlouvy.
- (21) V plynárenských soustavách existuje značná míra smluvního překročení kapacity. Řízení překročení kapacity a zásady přidělování kapacity pro nové či nově sjednané smlouvy spočívají tedy v uvolnění nevyužité kapacity tím, že se uživatelům sítě umožní pronajmout nebo odprodat své smluvní kapacity, a v povinnosti provozovatelů přepravní soustavy nabídnout trhu nevyužitou kapacitu, a to alespoň v režimu na následující den a jako přerušitelnou kapacitu. Vzhledem k velkému podílu stávajících smluv a nutnosti vytvořit skutečně rovné podmínky pro uživatele nové i stávající kapacity je třeba, aby byly tyto zásady uplatňovány u veškeré smluvní kapacity, včetně stávajících smluv.
- (22) Ačkoliv v současné době nepředstavuje fyzické překročení kapacity sítě ve Společenství problém, může se jím stát v budoucnu. Proto je důležité stanovit pro takové situace základní zásadu pro přidělování překročené kapacity.
- (23) Sledování trhu prováděné v posledních letech národními regulačními orgány a Komisí ukázalo, že současné požadavky na transparentnost a pravidla pro přístup k infrastruktuře jsou nedostatečné pro vytvoření skutečného, dobře fungujícího, otevřeného a účinného vnitřního trhu se zemním plynem.
- (24) Je nutný rovný přístup k informacím o fyzickém stavu a účinnosti soustavy, aby všichni účastníci trhu mohli vyhodnotit celkovou situaci v oblasti poptávky a nabídky a zjistit, jaké důvody má pohyb velkoobchodní ceny. To zahrnuje přesnější informace o nabídce a poptávce, kapacitě sítě, tocích a údržbě, vyrovnávání a o dostupnosti a využívání skladovacích zařízení. Jelikož tyto informace mají pro fungování trhu zásadní význam, je třeba zmírnit stávající omezení týkající se zveřejnění z důvodu zachování důvěrnosti.
- (25) Požadavky na důvěrnost u informací citlivých z hlediska obchodu jsou zvláště důležité, pokud se jedná o údaje obchodní strategické povahy pro danou společnost, jestliže skladovací zařízení využívá pouze jeden uživatel nebo pokud se jedná o údaje týkající se bodů výstupu v rámci soustavy nebo podsoustavy, které nejsou připojeny k jiné přepravní nebo distribuční soustavě, ale k jedinému průmyslovému konečnému zákazníkovi, kde by zveřejnění těchto údajů znamenalo odkrytí důvěrných informací týkajících se výrobního procesu tohoto zákazníka.
- (26) K posílení důvěry v trh je nezbytné, aby jeho účastníci měli jistotu, že pokud se dopustí zneužívání, budou na ně moci být uvaleny účinné, přiměřené a odrazující sankce. Příslušné orgány by měly mít pravomoci účinně prošetřit obvinění ze zneužívání trhu. Za tímto účelem je nezbytné, aby příslušné orgány měly přístup k informacím o rozhodnutích, která v souvislosti s provozními činnostmi učinily dodavatelské podniky. Na trhu se zemním plynem jsou provozovatelé soustav o všech těchto rozhodnutích informováni v podobě rezervací kapacity, nominací a realizovaných toků. Provozovatelé soustav by měli zajistit, aby tyto informace byly příslušným orgánům po určitou stanovenou dobu snadno dostupné. Příslušné orgány by měly navíc pravidelně sledovat, zda provozovatelé přenosových soustav dodržují příslušná pravidla.
- (27) Přístup k zařízením pro skladování zemního plynu a k zařízením se zkapalněným zemním plynem (dále jen „LNG“) je v některých členských státech nedostatečný, a proto je třeba zdokonalit uplatňování platných předpisů. Ze sledování, které provedla Skupina evropských regulačních orgánů pro elektroenergetiku a plynárenství, vyplynulo, že dobrovolné pokyny provozovatelům skladovacích zařízení týkající se osvědčených postupů při zajišťování přístupu třetích osob, které byly všemi zúčastněnými osobami schváleny na madridském fóru, jsou uplatňovány nedostatečně, a je tedy nutné učinit je závaznými.
- (28) V případě zemního plynu představují nediskriminační a transparentní systémy vyrovnávání používané provozovateli přepravních soustav důležité mechanismy zejména ve vztahu k novým účastníkům vstupujícím na trh, kteří mohou mít s vyrovnáváním svého celkového portfolia prodejů větší potíže než společnosti, které jsou na daném trhu již zavedené. Proto je nezbytné stanovit pravidla pro zajištění toho, aby provozovatelé přepravních soustav používali tyto mechanismy způsobem slučitelným s podmínkami nediskriminačního, transparentního a účinného přístupu k soustavě.
- (29) Obchodování s primárními právy na kapacitu představuje důležitou součást rozvoje konkurenčního trhu a vytváření likvidity. Toto nařízení by proto mělo stanovit základní pravidla vztahující se na tuto oblast obchodování.

(30) Národní regulační orgány by měly zajistit dodržování pravidel obsažených v tomto nařízení a v rámcových pokynech, které jsou podle něj přijaty.

(31) V rámcových pokynech připojených k tomuto nařízení jsou na základě „Druhých pokynů pro správnou praxi“ vymezena podrobná prováděcí pravidla. Tato pravidla se případně budou v průběhu doby vyvíjet s přihlédnutím k rozdílům mezi národními plynárenskými soustavami.

(32) Při navrhování změn rámcových pokynů uvedených v příloze tohoto nařízení by měla Komise nejprve vést konzultace se všemi příslušnými osobami, jichž se rámcové pokyny týkají a které jsou zastoupeny profesními organizacemi, a s členskými státy v rámci madridského fóra.

(33) Členské státy a příslušné vnitrostátní orgány by měly Komisi poskytovat příslušné informace. Komise by měla s těmito informacemi nakládat jako s důvěrnými.

(34) Tímto nařízením a rámcovými pokyny přijatými v souladu s ním není dotčeno použití pravidel Společenství, které se týkají hospodářské soutěže.

(35) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(36) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení či přijetí rámcových pokynů pro zajištění minimálního stupně harmonizace, jenž je nezbytný pro dosažení cílů tohoto nařízení. Jelikož mají tato opatření obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musejí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

(37) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení spravedlivých pravidel pro podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám, skladovacím zařízením a zařízením LNG, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

(38) Vzhledem k rozsahu změn, které se provádějí v nařízení (ES) č. 1775/2005, je z důvodu jasnosti a přehlednosti žádoucí, aby byla příslušná ustanovení přepracována v jednom novém nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

To nařízení:

- a) stanoví nediskriminační pravidla pro podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám s přihlédnutím ke zvláštnostem národních a regionálních trhů, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu se zemním plynem;
- b) stanoví nediskriminační pravidla pro podmínky přístupu k zařízením LNG a skladovacím zařízením s přihlédnutím ke zvláštnostem národních a regionálních trhů; a
- c) usnadňuje vytvoření dobře fungujícího a transparentního velkoobchodního trhu s vysokou úrovní bezpečnosti dodávek zemního plynu a stanoví mechanismy pro harmonizaci pravidel pro přístup k síti v rámci přeshraničního obchodu se zemním plynem.

Cíle uvedené v prvním pododstavci zahrnují stanovení harmonizovaných zásad pro sazby či metody jejich výpočtu, pro přístup k soustavě, nikoliv však ke skladovacím zařízením, zavedení služeb pro přístup třetích osob a harmonizované zásady pro přidělování kapacity a řízení překročení kapacity, stanovení požadavků na transparentnost, pravidla pro vyrovnávání, vyrovnávací poplatky a usnadnění obchodování s kapacitou.

Toto nařízení se s výjimkou čl. 19 odst. 4 vztahuje pouze na skladovací zařízení spadající podle čl. 33 odst. 3 nebo 4 směrnice 2009/73/ES.

Členské státy mohou určit subjekt nebo orgán zřízený v souladu se směrnicí 2009/73/ES, jenž splňuje požadavky tohoto nařízení, za účelem výkonu jedné nebo více funkcí, které obvykle náleží provozovateli přepravní soustavy. Tento subjekt nebo orgán podléhá certifikaci podle článku 3 tohoto nařízení a musí být určen podle článku 10 směrnice 2009/73/ES.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „přpravou“ přeprava zemního plynu sítí, tvořenou zejména vysokotlakými plynovody, nikoli těžební plynovodní sítí, ani částmi vysokotlakých plynovodů používaných především v rámci místní distribuce zemního plynu, pro jeho dopravu k zákazníkům, ale nikoli pro dodávku;

(¹) Úř. věst. L 184, 17. 7. 1999, s. 23.

- 2) „přepravní smlouvou“ smlouva, kterou provozovatel přepravní soustavy uzavírá s uživatelem sítě za účelem přepravy;
 - 3) „kapacitou“ maximální průtok vyjádřený v běžných metrech krychlových za jednotku času nebo v jednotkách energie za jednotku času, na který má uživatel sítě na základě přepravní smlouvy právo;
 - 4) „nevyužitou kapacitou“ pevná kapacita, kterou uživatel sítě získal podle přepravní smlouvy, ale kterou nenominoval ve lhůtě stanovené ve smlouvě;
 - 5) „řízením překročení kapacity“ řízení portfolia kapacity provozovatele přepravní soustavy za účelem optimálního a maximálního využití technické kapacity a včasného zjišťování budoucího překročení kapacity a bodů nasycení;
 - 6) „sekundárním trhem“ trh s kapacitou obchodovanou mimo primární trh;
 - 7) „nominací“ oznámení, kterým uživatel sítě provozovateli přepravní soustavy předem ohlašuje skutečný průtok, který chce do soustavy dodat nebo z ní odebrat;
 - 8) „renominací“ následné oznámení opravené nominace;
 - 9) „integritou soustavy“ takový stav přepravní soustavy včetně nezbytných přepravních zařízení, ve kterém tlak a jakost zemního plynu zůstává v rozmezí minimálních a maximálních limitů stanovených provozovatelem přepravní soustavy, takže přeprava zemního plynu je po technické stránce zaručena;
 - 10) „vyrovnávacím obdobím“ období, ve kterém musí jednotliví uživatelé sítě vyrovnat odběr určitého množství zemního plynu vyjádřeného v jednotkách energie dodávkou stejného množství zemního plynu do přepravní soustavy v souladu s přepravní smlouvou nebo kodexem sítě;
 - 11) „uživatelem sítě“ zákazník nebo potenciální zákazník provozovatele přepravní soustavy a samotní provozovatelé přepravních soustav, pokud je to potřebné pro výkon jejich funkce ve vztahu k přepravě;
 - 12) „přerušitelnými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy v souvislosti s přerušitelnou kapacitou;
 - 13) „přerušitelnou kapacitou“ kapacita přepravy zemního plynu, kterou může provozovatel přepravní soustavy v souladu s podmínkami přepravní smlouvy přerušit;
 - 14) „dlouhodobými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy na dobu jednoho roku a delší;
 - 15) „krátkodobými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy na dobu kratší než jeden rok;
 - 16) „pevnou kapacitou“ kapacita přepravy zemního plynu, která je provozovatelem přepravní soustavy smluvně zaručena jako nepřerušitelná;
 - 17) „pevnými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy v souvislosti s pevnou kapacitou;
 - 18) „technickou kapacitou“ maximální pevná kapacita, kterou může provozovatel přepravní soustavy nabídnout uživatelům sítě s přihlédnutím k integritě soustavy a provozním požadavkům na přepravní soustavu;
 - 19) „smluvní kapacitou“ kapacita, kterou provozovatel přepravní soustavy přidělil uživateli sítě na základě přepravní smlouvy;
 - 20) „dostupnou kapacitou“ část technické kapacity, která není přidělena a je v danou chvíli v soustavě ještě k dispozici;
 - 21) „smluvním překročením kapacity“ situace, kdy výše poptávky po pevné kapacitě překračuje technickou kapacitu;
 - 22) „primárním trhem“ trh s kapacitou obchodovanou přímo provozovatelem přepravní soustavy;
 - 23) „fyzickým překročením kapacity“ situace, kdy v určitém okamžiku výše poptávky po skutečných dodáních překračuje technickou kapacitu;
 - 24) „kapacitou zařízení LNG“ kapacita terminálu LNG pro zkapalnění zemního plynu nebo dovoz, vyložení, pomocné služby, prozatímní skladování a zpětné zplynování LNG;
 - 25) „pracovním objemem“ objem, který uživatel skladovacího zařízení může použít ke skladování zemního plynu;
 - 26) „těžebním výkonem“ objem, který uživatel skladovacího zařízení může vytěžit ze skladovacího zařízení, za časovou jednotku;
 - 27) „vtlačecím výkonem“ objem, který uživatel skladovacího zařízení může vtlačit do skladovacího zařízení, za časovou jednotku;
 - 28) „skladovací kapacitou“ jakákoli kombinace pracovního objemu, těžebního a vtlačecího výkonu.
2. Aniž jsou dotčeny definice uvedené v odstavci 1 tohoto článku, použijí se s výjimkou definice přepravy v bodě 3 článku 2 směrnice 2009/73/ES Úř. věst. L: vložte prosím číslo směrnice obsažené v dokumentu 3649/09.pro toto nařízení rovněž příslušné definice obsažené v uvedeném článku.
- Definice v bodech 3 až 23 v odstavci 1 tohoto článku ve vztahu k přepravě se použijí obdobně na skladovací zařízení a zařízení LNG.

Článek 3

Certifikace provozovatelů přepravních soustav

1. Komise přezkoumá oznámení o certifikaci provozovatele přepravní soustavy, jak je stanoveno v čl. 10 odst. 6 směrnice 2009/73/ES, ihned po jejím obdržení. Do dvou měsíců od obdržení oznámení Komise sdělí stanovisko příslušnému národnímu regulačnímu orgánu, pokud jde o slučitelnost s čl. 10 odst. 2 nebo článkem 11 a s článkem 9 směrnice 2009/73/ES.

Během přípravy stanoviska uvedeného v prvním pododstavci může Komise požádat agenturu o stanovisko k rozhodnutí národního regulačního orgánu. V takovém případě se dvouměsíční lhůta uvedená v prvním pododstavci prodlužuje o další dva měsíce.

Pokud Komise nevydá stanovisko ve lhůtách uvedených v prvním a druhém pododstavci, má se za to, že proti rozhodnutí regulačního orgánu nevznese námitky.

2. Po obdržení stanoviska Komise národní regulační orgán přijme ve lhůtě dvou měsíců konečné rozhodnutí týkající se certifikace provozovatele přepravní soustavy, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední toto stanovisko. Rozhodnutí regulačního orgánu a stanovisko Komise se zveřejní společně.

3. Kdykoliv během tohoto postupu mohou regulační orgány nebo Komise požádat provozovatele přepravních soustav nebo podniky vykonávající funkci výroby či dodávky o jakékoli informace významné pro plnění jejich úkolů podle tohoto článku.

4. Regulační orgány a Komise zachovávají důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

5. Komise může přijmout rámcové pokyny, které podrobně stanoví postup pro uplatňování odstavců 1 a 2 tohoto článku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

6. Pokud Komise obdrží oznámení o certifikaci provozovatele přepravní soustavy, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 10 směrnice 2009/73/ES, přijme rozhodnutí týkající se certifikace. Regulační orgán splní rozhodnutí Komise.

Článek 4

Evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav

Všichni provozovatelé přepravních soustav spolupracují na úrovni Společenství prostřednictvím sítě ENTSO pro zemní plyn s cílem podpořit dotvoření a fungování vnitřního trhu se zemním plynem a přeshraničního obchodu a zajistit, aby byla přepravní soustava zemního plynu optimálně řízena, její provoz byl koordinován a dobře se technicky rozvíjela.

Článek 5

Zřízení sítě ENTSO pro zemní plyn

1. Do 3. března 2011 předloží provozovatelé plynárenských přepravních soustav Komisi a agentuře návrh stanov sítě ENTSO pro zemní plyn, která se má zřídit, seznam jejích členů a návrh jejího jednacího řádu, včetně postupů pro konzultace s jinými zúčastněnými subjekty.

2. Do dvou měsíců od obdržení návrhu stanov, seznamu členů a návrhu jednacího řádu poskytne agentura po formální konzultaci organizací zastupujících všechny zúčastněné subjekty, zejména uživatele systému včetně jeho zákazníků, Komisi stanovisko.

3. Komise vydá stanovisko k návrhu stanov, seznamu členů a návrhu jednacího řádu do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska agentury. Ve svém stanovisku Komise zohlední stanovisko agentury poskytnuté podle odstavce 2.

4. Do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska Komise zřídí provozovatelé přepravní soustavy síť ENTSO pro zemní plyn, přijmou její stanovy a jednací řád a zveřejní je.

Článek 6

Zavedení kodexů sítě

1. Komise po konzultaci agentury, sítě ENTSO pro zemní plyn a příslušných zúčastněných subjektů každoročně vypracuje seznam priorit stanovující oblasti uvedené v čl. 8 odst. 6 s cílem zahrnout je do kodexů sítě při jejich vypracování.

2. Komise požádá agenturu, aby jí v přiměřené lhůtě ne delší šesti měsíců předložila nezávazný rámcový pokyn (dále jen „nezávazný rámcový pokyn“), v němž stanoví v souladu s čl. 8 odst. 7 jasné a objektivní zásady pro vypracování kodexů sítě vztahujících se k oblastem určeným na seznamu priorit. Každý nezávazný rámcový pokyn přispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu. V návaznosti na odůvodněnou žádost agentury může Komise tuto lhůtu prodloužit.

3. Agentura otevřeným a transparentním způsobem formálně konzultuje nezávazný rámcový pokyn se sítí ENTSO pro zemní plyn a dalšími zúčastněnými subjekty po dobu alespoň dvou měsíců.

4. Domnívá-li se Komise, že nezávazný rámcový pokyn nepřispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu, může požádat agenturu, aby nezávazný rámcový pokyn v přiměřené lhůtě přezkoumala a opětovně jej Komisi předložila.

5. Pokud agentura nepředloží nebo opětovně nepředloží nezávazný rámcový pokyn ve lhůtě stanovené Komisí podle odstavců 2 nebo 4, vypracuje uvedený nezávazný rámcový pokyn Komise.

6. Komise požádá síť ENTSO pro zemní plyn, aby v přiměřené lhůtě ne delší dvanácti měsíců předložila agentuře kodex sítě, který je v souladu s příslušným nezávazným rámcovým pokynem.

7. Do tří měsíců ode dne obdržení kodexu sítě, během nichž může agentura vést formální konzultace s příslušnými zúčastněnými subjekty, poskytne agentura síti ENTSO pro zemní plyn odůvodněné stanovisko ke kodexu sítě.

8. Síť ENTSO pro zemní plyn může s ohledem na stanovisko agentury kodex sítě změnit a opětovně jej agentuře předložit.

9. Jakmile se agentura přesvědčí, že je kodex sítě v souladu s příslušným nezávazným rámcovým pokynem, předloží jej Komisi, přičemž může doporučit jeho přijetí v přiměřené lhůtě. Pokud Komise kodex nepřijme, musí uvést důvody nepřijetí.

10. Pokud síť ENTSO pro zemní plyn nevypracuje kodex sítě ve lhůtě stanovené Komisí podle odstavce 6, může Komise požádat agenturu, aby připravila návrh kodexu sítě na základě příslušného nezávazného rámcového pokynu. Agentura může podle tohoto odstavce v průběhu přípravy kodexu sítě zahájit další konzultace. Agentura předloží návrh kodexu sítě připravený podle tohoto odstavce Komisi, přičemž může doporučit jeho přijetí.

11. Komise může z vlastního podnětu, pokud síť ENTSO pro zemní plyn nevypracovala kodex sítě nebo agentura nevypracovala návrh kodexu sítě, jak je uvedeno v odstavci 10 tohoto článku, nebo na doporučení agentury podle odstavce 9 tohoto článku, přijmout jeden nebo více kodexů sítě pro oblasti uvedené na seznamu v čl. 8 odst. 6.

Navrhne-li Komise přijetí kodexu z vlastního podnětu, konzultuje návrh kodexu s agenturu, se sítí ENTSO pro zemní plyn a se všemi příslušnými zúčastněnými subjekty po dobu nejméně dvou měsíců. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

12. Tímto článkem není dotčeno právo Komise přijímat a měnit rámcové pokyny podle článku 23.

Článek 7

Změna kodexů sítě

1. Návrh změn kteréhokoliv kodexu sítě přijatého podle článku 6 může agentuře předložit subjekt, který může mít zájem na tomto kodexu sítě, včetně sítě ENTSO pro zemní plyn, provozovatelů přepravních soustav, uživatelů sítě a spotřebitelů. Agentura může navrhnout změny rovněž z vlastní iniciativy.

2. V souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 713/2009 agentura konzultuje všechny zúčastněné strany. V návaznosti na tento postup může agentura Komisi předložit odůvodněné návrhy změn, v nichž uvede, v jakém smyslu jsou návrhy v souladu s cíli kodexů sítě podle čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení.

3. S ohledem na návrhy agentury může Komise přijmout změny kteréhokoliv kodexu sítě přijatého podle článku 6. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

4. Posouzení navržených změn postupem podle v čl. 28 odst. 2 se omezí na posouzení aspektů souvisejících s navrhovanou změnou. Těmito navrhovanými změnami nejsou dotčeny další změny, které může navrhnout Komise.

Článek 8

Úkoly sítě ENTSO pro zemní plyn

1. Síť ENTSO pro zemní plyn vypracuje na žádost Komise v souladu s čl. 6 odst. 6 kodexy sítě pro oblasti uvedené v odstavci 6 tohoto článku.

2. Za účelem dosažení cílů uvedených v článku 4 může síť ENTSO pro zemní plyn vypracovat kodexy sítě pro oblasti uvedené v odstavci 6, pokud se tyto kodexy netýkají oblastí, na něž se vztahuje žádost Komise. Tyto kodexy sítě jsou předkládány agentuře, která k nim vydá stanovisko. Síť ENTSO pro zemní plyn k tomuto stanovisku náležitě přihlédne.

3. Síť ENTSO pro zemní plyn přijímá:

a) společné nástroje provozování sítě v zájmu koordinace provozu sítě za běžných a nouzových podmínek, včetně společné stupnice pro klasifikaci mimořádných událostí, a výzkumné plány;

b) každé dva roky nezávazný desetiletý plán rozvoje sítě pro celé Společenství (dále jen „plán rozvoje sítě“ pro celé Společenství) včetně výhledu přiměřenosti dodávek v Evropě;

c) doporučení týkající se koordinace technické spolupráce mezi provozovateli přepravních soustav Společenství a přepravních soustav třetích zemí,

d) roční pracovní program;

e) výroční zprávu;

f) každoroční letní a zimní výhledy dodávek.

4. Výhled přiměřenosti dodávek v Evropě uvedený v odst. 3 písm. b) zahrnuje celkovou přiměřenost plynárenské soustavy z hlediska stávajících dodávek zemního plynu a předpokládané poptávky po něm, a to na období následujících pěti let i na období od pěti do deseti let od data vypracování tohoto výhledu. Tento výhled přiměřenosti dodávek v Evropě vychází z vnitrostátních výhledů dodávek vypracovaných jednotlivými provozovateli přepravních soustav.

5. Roční pracovní program uvedený v odst. 3 písm. d) obsahuje seznam a popis kodexů sítě, jež mají být vypracovány, plán koordinace provozu sítě a činností v oblasti výzkumu a vývoje, které mají být v daném roce realizovány, a orientační časový harmonogram.

6. Kodexy sítě uvedené v odstavcích 1 a 2 zahrnují následující oblasti, přičemž případně zohledňují regionální zvláštnosti:

- a) pravidla pro bezpečnost a spolehlivost soustavy;
- b) pravidla pro připojení k soustavě;
- c) pravidla pro přístup třetí osoby;
- d) pravidla pro předávání údajů a zúčtování;
- e) pravidla pro interoperabilitu;
- f) provozní postupy v případě stavu nouze;
- g) pravidla pro přidělování kapacit a řízení překročení kapacity;
- h) pravidla pro obchod týkající se technického a provozního zabezpečení služeb přístupu k soustavě a vyrovnávání soustav;
- i) pravidla transparentnosti;
- j) pravidla vyrovnávání, včetně se soustavou souvisejících pravidel postupů nominace, pravidel pro vyrovnávací poplatky a pravidel provozního vyrovnávání mezi provozovateli přepravních soustav;
- k) pravidla týkající se harmonizovaných struktur přepravních sazeb; a
- l) energetickou účinnost, pokud jde o plynárenské soustavy.

7. Aniž je dotčeno právo členských států zavést vnitrostátní kodexy pro otázky, jež se nedotýkají přeshraničního obchodu, vypracují se kodexy sítě pro otázky přeshraničních sítí a integrace trhů.

8. Síť ENTSO pro zemní plyn sleduje a analyzuje provádění kodexů a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 a jejich dopad na harmonizaci platných pravidel, jejichž cílem je usnadnit integraci trhu. Síť ENTSO pro zemní plyn oznámí svá zjištění agentuře a výsledky analýzy zahrne do výroční zprávy uvedené v odst. 3 písm. e) tohoto článku.

9. Síť ENTSO pro zemní plyn poskytuje agentuře veškeré informace, které si vyžádá za účelem plnění svých úkolů podle čl. 9 odst. 1.

10. Každé dva roky síť ENTSO pro zemní plyn přijme a zveřejní plán rozvoje sítě pro celé Společenství uvedený v odst. 3 písm. b). Plán rozvoje sítě pro celé Společenství zahrnuje vytváření modelů integrované sítě, vypracovávání scénářů, výhled přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě a posouzení odolnosti soustavy.

Plán rozvoje sítě pro celé Společenství zejména:

- a) vychází z investičních plánů jednotlivých členských států, přičemž přihlíží k regionálním investičním plánům uvedeným v čl. 12 odst. 1 a případně k aspektům plánování sítě týkajícím se celého Společenství, včetně hlavních směrů pro transevropské energetické sítě v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1364/2006/ES⁽¹⁾;
- b) v souvislosti s přeshraničním propojením vychází rovněž z opodstatněných potřeb jednotlivých uživatelů sítě a zahrnuje dlouhodobé závazky investorů podle článků 14 a 22 směrnice 2009/73/ES a
- c) poukazuje na nedostatečnou míru investic, především pokud jde o přeshraniční kapacitu.

Pokud jde o druhý pododstavec písm. c), může být p k plánu rozvoje sítě pro celé Společenství přiložena analýza překážek, které brání zvýšení přeshraniční kapacity sítě a které jsou způsobeny například rozdílnými schvalovacími postupy či praxí.

11. Agentura posuzuje národní desetileté plány rozvoje sítě s cílem posoudit jejich soulad s plánem rozvoje sítě pro celé Společenství. Zjistí-li agentura mezi desetiletým plánem rozvoje sítě některého členského státu a plánem rozvoje sítě pro celé Společenství nesrovnalosti, doporučí náležitým způsobem upravit tento národní plán rozvoje sítě nebo plán rozvoje sítě pro celé Společenství. Pokud je tento národní desetiletý plán rozvoje sítě vypracován podle článku 22 směrnice 2009/73/ES, agentura příslušnému národnímu regulačnímu orgánu doporučí, aby národní desetiletý plán rozvoje sítě upravil v souladu s čl. 22 odst. 7 uvedené směrnice a aby o této změně informoval Komisi.

12. Síť ENTSO pro zemní plyn poskytne Komisi na její žádost stanovisko k přijetí rámcových pokynů uvedených v článku 23.

Článek 9

Sledování prováděné agenturou

1. Agentura sleduje plnění úkolů sítě ENTSO pro zemní plyn podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 a informuje o něm Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 262, 22.9.2006, s. 1.

Agentura sleduje, jak síť ENTSO pro zemní plyn provádí kodexy sítě vypracované podle čl. 8 odst. 2 a kodexy sítě, které byly vypracovány v souladu s čl. 6 odst. 1 až 10, které však nebyly přijaty Komisí podle čl. 6 odst. 11. Pokud síť ENTSO pro zemní plyn neprovede některý z těchto kodexů sítě, agentura požádá síť ENTSO pro zemní plyn o řádně odůvodněné vysvětlení, proč kodex neprovedla. Agentura sdělí toto vysvětlení Komisi a vydá k němu své stanovisko.

Agentura sleduje a analyzuje provádění kodexů a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 a jejich dopad na harmonizaci platných pravidel, jejichž cílem je usnadnění integrace trhu, jakož i nediskriminace, účinná hospodářská soutěž a účelné fungování trhu, a informuje o nich Komisi.

2. Síť ENTSO pro zemní plyn předkládá agentuře návrh desetiletého plánu rozvoje sítě pro celé Společenství, návrh ročního pracovního programu, včetně informací o konzultačních postupech a dalších dokumentů uvedených v čl. 8 odst. 3, aby k nim agentura vydala stanovisko.

Do dvou měsíců ode dne jejich obdržení poskytne agentura síti ENTSO pro zemní plyn a Komisi řádně odůvodněné stanovisko a doporučení, pokud má za to, že návrh ročního pracovního programu nebo návrh plánu rozvoje sítě pro celé Společenství předloženého síti ENTSO pro zemní plyn nepřispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu nebo nezajišťuje dostatečnou úroveň přeshraničního propojení umožňujícího přístup třetím osobám.

Článek 10 Konzultace

1. Při vypracovávání kodexů sítě, návrhu plánu rozvoje sítě pro celé Společenství a ročního pracovního programu podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 vede síť ENTSO pro zemní plyn otevřeným a transparentním způsobem rozsáhlé a včasné konzultace v souladu s jednacím řádem uvedeným v čl. 5 odst. 1 se všemi příslušnými účastníky trhu a zejména s organizacemi zastupujícími jednotlivé zúčastněné subjekty. Konzultace zahrnují národní regulační orgány a další vnitrostátní orgány, dodavatelské a výrobní podniky, uživatele sítě, včetně zákazníků, provozovatele distribuční soustavy, provozovatele, včetně příslušných (odvětvových) sdružení, odborných subjektů a platformy zúčastněných subjektů. Zaměřit se na zjištění názorů a návrhů všech příslušných stran v rozhodovacím procesu.

2. Všechny dokumenty a zápisy z jednání týkající se konzultací uvedených v odstavci 1 se zveřejňují.

3. Před přijetím ročního pracovního programu a kodexů sítě uvedených v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 uvede síť ENTSO pro zemní plyn, jakým způsobem byly připomínky získané během konzultací zohledněny. Pokud připomínky nebyly zohledněny, uvede důvody.

Článek 11

Náklady

Náklady, které souvisejí s činnostmi sítě ENTSO pro zemní plyn a jsou uvedeny v člancích 4 až 12, jsou zohledněny při výpočtu sazeb a nesou je provozovatelé přepravních soustav. Regulační orgány tyto náklady schválí pouze tehdy, pokud jsou přijatelné a přiměřené.

Článek 12

Regionální spolupráce provozovatelů přepravních soustav

1. S cílem přispět k činnostem uvedeným v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 navazují provozovatelé přepravních soustav regionální spolupráci v rámci sítě ENTSO pro zemní plyn. Každé dva roky zejména zveřejňují regionální investiční plán, přičemž mohou na jeho základě přijímat investiční rozhodnutí.

2. Provozovatelé přepravních soustav podporují provozní ujednání s cílem zajistit optimální řízení sítě a podpořit rozvoj energetických burz, koordinované přidělování přeshraniční kapacity prostřednictvím nediskriminačních tržních řešení, s náležitou pozorností věnovanou specifickým výhodám implicitních aukcí pro krátkodobé přidělování a integraci mechanismů vyrovnávání.

3. V zájmu dosažení cílů uvedených v odstavcích 1 a 2 může Komise s ohledem na stávající struktury regionální spolupráce vymezit zeměpisné oblasti, na něž se vztahují jednotlivé struktury regionální spolupráce. Každý členský stát může podporovat spolupráci ve více než jedné zeměpisné oblasti. Toto opatření, jehož předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

Komise vede za tímto účelem konzultace s agenturou a se sítí ENTSO pro zemní plyn.

Článek 13

Sazby za přístup k sítím

1. Sazby nebo metodiky jejich výpočtu používané provozovateli přepravních soustav a schválené regulačními orgány podle čl. 41 odst. 6 směrnice 2009/73/ES, a rovněž sazby zveřejňované podle čl. 32 odst. 1 uvedené směrnice jsou transparentní, berou v úvahu potřebu integrity soustavy a jejího zlepšování a odrážejí skutečné náklady, pokud tyto náklady odpovídají nákladům účinného provozovatele soustavy se srovnatelnou strukturou a jsou transparentní, včetně odpovídající návratnosti investic, a případně s přihlédnutím ke srovnávacím rozborům sazeb prováděným regulačními orgány. Sazby nebo metodiky jejich výpočtu se používají nediskriminačním způsobem.

Členské státy mohou rozhodnout, že sazby lze rovněž určovat tržními prostředky, jako jsou aukce, pokud jsou takové prostředky a výnosy z nich plynoucí schváleny regulačním orgánem.

Sazby nebo metodiky jejich výpočtu usnadňují účinné obchodování se zemním plynem a hospodářskou soutěž a současně zabraňují křížovým dotacím mezi uživateli sítě a poskytují pobídky k investicím a k zachování nebo vytváření interoperability přepravních soustav.

Sazby pro uživatele sítě nesmí být diskriminační a stanoví se odděleně pro jednotlivé body vstupu do přepravní soustavy nebo jednotlivé body výstupu z ní. Mechanismy pro přidělování nákladů a metodika pro stanovení sazeb, pokud jde o body vstupu a body výstupu, schvalují národní regulační orgány. Členské státy zajistí, aby po uplynutí přechodného období dne 3. září 2011 nebyly síťové poplatky vypočítávány na základě smluvních tras.

2. Sazby za přístup k síti nesmí omezit likviditu trhu ani narušit přeshraniční obchod mezi různými přepravními soustavami. Pokud by rozdíly ve struktuře sazeb nebo mechanismů vyrovnávání narušovaly obchod mezi přepravními soustavami, usilují provozovatelé přepravních soustav, aniž je dotčen čl. 41 odst. 6 směrnice 2009/73/ES, v úzké spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány aktivně o sblížení struktur sazeb a zásad ukládání poplatků, a to i ve vztahu k vyrovnávání.

Článek 14

Služby pro přístup třetích osob, pokud jde o provozovatele přepravní soustavy

1. Provozovatelé přepravních soustav:

- a) zajistí nediskriminační nabídku služeb všem uživatelům sítě;
- b) poskytují pevné i přerušitelné služby pro přístup třetích osob. Cena za přerušitelnou kapacitu odráží pravděpodobnost přerušení;
- c) nabízejí uživatelům sítě dlouhodobé i krátkodobé služby.

Pokud jde o první pododstavec písm. a), nabízí-li provozovatel přepravní soustavy stejnou službu různým zákazníkům, činí tak za rovnocenných smluvních podmínek buď za použití harmonizovaných přepravních smluv, nebo podle společného kodexu sítě schváleného příslušným orgánem postupem podle článku 41 směrnice 2009/73/ES.

2. Přepravní smlouvy uzavřené s nestandardními termíny zahájení nebo na dobu kratší, než je standardní roční přepravní smlouva, nesmějí vést k bezdůvodně vyšším nebo nižším sazbám, jež neodrážejí tržní hodnotu služby v souladu se zásadami stanovenými v čl. 13 odst. 1.

3. Služby pro přístup třetích osob mohou být případně poskytovány s výhradou vhodných záruk solventnosti uživatelů sítě. Tyto záruky nesmějí představovat bezdůvodnou překážku vstupu na trh a musí být nediskriminační, transparentní a přiměřené.

Článek 15

Služby pro přístup třetích osob, pokud jde o skladovací zařízení a zařízení LNG

1. Každý provozovatel zařízení LNG a skladovacího zařízení:
 - a) zajistí všem uživatelům sítě nediskriminační nabídku služeb uspokojujících poptávku na trhu; zejména pokud provozovatel zařízení LNG nebo skladovacího zařízení nabízí tutéž službu různým zákazníkům, činí tak za rovnocenných smluvních podmínek;
 - b) nabízí služby, které jsou slučitelné s používáním propojených plynárenských přepravních soustav, a usnadňuje přístup prostřednictvím spolupráce s provozovatelem přepravní soustavy; a
 - c) zveřejňuje potřebné informace, zejména údaje o používání a dostupnosti služeb, a to ve lhůtě odpovídající odůvodněným obchodním potřebám uživatelů zařízení LNG a skladovacích zařízení. Na zveřejnění dohlíží národní regulační orgán.
2. Každý provozovatel skladovacího zařízení:
 - a) poskytuje jak pevné, tak přerušitelné služby pro přístup třetích osob, přičemž cena přerušitelné kapacity musí odrážet pravděpodobnost přerušení;
 - b) nabízí uživatelům skladovacích zařízení jak dlouhodobé, tak krátkodobé služby; nebo
 - c) nabízí uživatelům skladovacích zařízení sdružené i oddělené služby pracovního objemu, vtláčečního a těžebního výkonu.
3. Smlouvy o používání zařízení LNG a skladovacích zařízení nesmějí vést k bezdůvodně vyšším sazbám v případech, kdy jsou uzavřeny
 - a) mimo plynárenský rok s nestandardními termíny zahájení nebo
 - b) na dobu kratší, než je standardní roční smlouva o používání zařízení LNG a skladovacích zařízení.
4. Služby pro přístup třetích osob mohou být případně poskytovány s výhradou vhodných záruk solventnosti uživatelů sítě. Tyto záruky nesmějí představovat bezdůvodnou překážku vstupu na trh a musí být nediskriminační, transparentní a přiměřené.

5. Smluvní limity pro požadovanou minimální velikost kapacity zařízení LNG a skladovacího zařízení jsou odůvodněny technickými omezeními a umožňují menším uživatelům skladovacích zařízení přístup k těmto skladovacím zařízením.

Článek 16

Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů pro řízení překročení kapacity, pokud jde o provozovatele přepravních soustav

1. Účastníkům trhu je dána k dispozici maximální kapacita ve všech významných bodech uvedených v čl. 18 odst. 3, s přihlédnutím k integritě soustavy a účinnosti provozu sítě.
2. Provozovatelé přepravních soustav zavedou a zveřejní nediskriminační a transparentní mechanismy přidělování kapacity, které:
 - a) poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití technické kapacity, usnadňují investice do nové infrastruktury a napomáhají přeshraničnímu obchodu se zemním plynem;
 - b) jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek a zároveň jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu; a
 - c) jsou slučitelné se systémy členských států pro přístup k síti.
3. Provozovatelé přepravní soustavy provedou a zveřejní nediskriminační a transparentní postupy pro řízení překročení kapacity, které napomáhají nediskriminačnímu přeshraničnímu obchodu se zemním plynem a vycházejí z těchto zásad:
 - a) v případě smluvního překročení kapacity nabídne provozovatel přepravní soustavy nevyužitou kapacitu na primárním trhu alespoň v režimu na následující den a jako přerušitelnou;
 - b) uživatelé sítě, kteří chtějí na sekundárním trhu odprodat nebo pronajmout jimi nevyužitou smluvní kapacitu, mají právo tak učinit.

Pokud jde o první pododstavec písm. b), mohou členské státy od uživatelů sítě požadovat, aby tuto skutečnost oznámili nebo sdělili provozovateli přepravní soustavy.

4. Dojde-li k fyzickému překročení kapacity, použije provozovatel přepravní soustavy nebo případně regulační orgán nediskriminační a transparentní mechanismy přidělování kapacity.
5. Provozovatelé přepravních soustav pravidelně vyhodnocují tržní poptávku po nových investicích. Při plánování nových investic vyhodnotí provozovatelé přepravních soustav tržní poptávku a vezmou v úvahu bezpečnost dodávek.

Článek 17

Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů pro řízení překročení kapacity, pokud jde o skladovací zařízení a zařízení LNG

1. Účastníkům trhu je dána k dispozici maximální kapacita skladovacího zařízení a zařízení LNG, s přihlédnutím k integritě a provozu soustavy.
2. Každý provozovatel zařízení LNG a skladovacího zařízení provede a zveřejní nediskriminační a transparentní mechanismy přidělování kapacity, které:
 - a) poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití kapacity a usnadňují investice do nové infrastruktury;
 - b) jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek a zároveň jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu; a
 - c) jsou slučitelné se systémy přístupu k připojeným sítím.
3. Smlouvy o používání zařízení LNG a skladovacích zařízení obsahují opatření s cílem předcházet nadměrné rezervaci kapacity s ohledem na tyto zásady, které se uplatňují v případech smluvního překročení kapacity:
 - a) provozovatel soustavy musí neprodleně nabídnout nevyužitou kapacitu zařízení LNG a skladovacího zařízení na primárním trhu; v případě skladovacích zařízení ji nabízí alespoň v režimu na následující den a jako přerušitelnou,
 - b) uživatelé zařízení LNG a skladovacích zařízení, kteří chtějí na sekundárním trhu odprodat svou smluvní kapacitu, musí mít právo tak učinit.

Článek 18

Požadavky na transparentnost, pokud jde o provozovatele přepravních soustav

1. Provozovatelé přepravních soustav zveřejní podrobné údaje o nabízených službách a příslušných uplatňovaných podmínkách společně s technickými údaji, které uživatelé sítě potřebují k získání účinného přístupu k síti.
2. Provozovatelé přepravních soustav nebo příslušné vnitrostátní orgány zveřejní přiměřené a dostatečně podrobné informace o stanovování sazeb, metodice a struktuře, aby zajistili transparentní, objektivní a nediskriminační sazby a usnadnili účinné využívání plynárenské soustavy.
3. U poskytovaných služeb každý provozovatel přepravní soustavy pravidelně, průběžně, uživatelsky srozumitelným a standardizovaným způsobem zveřejňuje pro všechny významné body, včetně vstupů a výstupů, číselné údaje o technické, smluvní a dostupné kapacitě.

4. Významné body v přepravní soustavě, pro které se musí údaje zveřejňovat, schválí příslušné orgány po konzultaci s uživateli sítě.

5. Provozovatelé přepravních soustav vždy zveřejňují informace vyžadované tímto nařízením smysluplným, kvantifikovatelně jasným, snadno přístupným a nediskriminačním způsobem.

6. Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují předběžné a následné informace o nabídce a poptávce vycházející z nominací, výhledů a realizovaných toků do soustavy a z ní. Národní regulační orgán zajišťuje, aby všechny tyto informace byly zveřejněny. Zveřejňované informace jsou stejně podrobné jako informace dostupné provozovateli přepravní soustavy.

Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují přijatá opatření, jakož i náklady a příjmy vzniklé při vyrovnávání soustavy.

Dotčení účastníci trhu poskytují provozovatelům přepravních soustav údaje podle tohoto článku.

Článek 19

Požadavky na transparentnost, pokud jde o skladovací zařízení a zařízení LNG

1. Provozovatelé zařízení LNG a skladovacího zařízení zveřejní podrobné údaje o nabízených službách a uplatňovaných podmínkách společně s technickými údaji, které uživatelé zařízení LNG a skladovacích zařízení potřebují k získání účinného přístupu k zařízením LNG a skladovacím zařízením.

2. U poskytovaných služeb provozovatelé zařízení LNG a skladovacího zařízení pravidelně, průběžně, uživatelsky srozumitelným a standardizovaným způsobem zveřejňuje číselné údaje o smluvní a dostupné kapacitě skladovacích zařízení a zařízení LNG.

3. Provozovatelé zařízení LNG a skladovacího zařízení vždy zveřejní informace vyžadované tímto nařízením smysluplným, kvantifikovatelně jasným, snadno přístupným a nediskriminačním způsobem.

4. Provozovatelé zařízení LNG a skladovacího zařízení zveřejní množství zemního plynu v každém skladovacím zařízení nebo zařízení LNG, nebo ve skupině skladovacích zařízení, pokud to odpovídá způsobu, jakým je zajišťován přístup pro uživatele sítě, vtláčení a těžby a dostupnou kapacitu skladovacího zařízení a zařízení LNG, včetně zařízení, k nimž třetí osoby nemají přístup. Tyto informace se rovněž sdělují provozovatelům přepravních soustav, kteří je zveřejňují v souhrnné podobě pro soustavu nebo podsoustavu, jež jsou vymezeny podle příslušných bodů. Tyto informace se aktualizují alespoň jednou denně.

V případech, ve kterých je uživatel skladovacího zařízení jeho jediným uživatelem, může předložit národnímu regulačnímu orgánu odůvodněnou žádost o důvěrné zpracování údajů uvedených v prvním pododstavci. Pokud národní regulační orgán dospěje k závěru, že tato žádost je odůvodněná, zejména s ohledem na nutnost zajistit rovnováhu mezi zájmy legitimní ochrany obchodního tajemství, jehož zpřístupnění by mohlo nepříznivě ovlivnit celkovou obchodní strategii uživatele skladovacího zařízení, s cílem vytvořit konkurenční vnitřní trh se zemním plynem, může provozovatel skladovacího zařízení umožnit po dobu maximálně jednoho roku nezveřejňovat údaje uvedené v prvním pododstavci.

Druhým pododstavcem není dotčena povinnost sdělit informace provozovatelům přepravních soustav a povinnost těchto provozovatelů tyto informace zveřejnit podle prvního pododstavce s výjimkou případů, kdy jsou údaje v souhrnné podobě totožné s údaji o jednotlivých skladovacích zařízeních, jejichž nezveřejnění schválil národní regulační orgán.

5. Aby byly zajištěny průhledné, objektivní a nediskriminační sazby a usnadněno účinné využívání infrastruktury, zveřejní provozovatelé zařízení LNG a skladovacích zařízení nebo příslušné regulační orgány dostatečně podrobné informace o stanovování, metodách výpočtu a struktuře sazeb za infrastrukturu s regulovaným přístupem třetích stran.

Článek 20

Záznamy vedené provozovateli soustav

Provozovatelé přepravní soustavy, provozovatelé skladovacích zařízení a provozovatelé zařízení LNG uchovávají po dobu pěti let pro potřeby vnitrostátních orgánů, včetně národních regulačních orgánů, vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž a Komise záznamy s veškerými informacemi uvedenými v článcích 18 a 19 a v části 3 přílohy I.

Článek 21

Pravidla vyrovnávání a vyrovnávací poplatky

1. Pravidla vyrovnávání se stanoví spravedlivým, nediskriminačním a transparentním způsobem a vycházejí z objektivních kritérií. Pravidla vyrovnávání odrážejí skutečné potřeby soustavy s přihlédnutím ke zdrojům, které má provozovatel přepravní soustavy k dispozici. Pravidla vyrovnávání mají tržní základ.

2. Aby uživatelé sítě měli možnost přijmout včasná nápravná opatření, poskytují provozovatelé přepravních soustav dostatečně, včasné a spolehlivé on-line informace o stavu vyrovnávání u jednotlivých uživatelů sítě.

Úroveň poskytovaných informací odráží úroveň informací, které má provozovatel přepravní soustavy k dispozici, a zúčtovací období, za něž jsou vyrovnávací poplatky vypočteny.

Poskytování informací podle tohoto odstavce se nezpoplatňuje.

3. Vyrovnávací poplatky v nejvyšší možné míře odrážejí náklady, přičemž zároveň uživatelům sítě poskytují vhodné pobídky k vyrovnání jejich dodávek a odběrů zemního plynu. Zabráňují křížovým dotacím mezi uživateli sítě a nebrání vstupu nových účastníků na trh.

Príslušné orgány nebo případně provozovatel přepravní soustavy zveřejňují metodiky výpočtu vyrovnávacích poplatků a konečných sazeb.

4. Členské státy zajistí, aby provozovatelé přepravních soustav usilovali o harmonizaci režimů vyrovnávání a zefektivnění struktury a úrovní poplatků za vyrovnávání za účelem usnadnění obchodování se zemním plynem.

Článek 22

Obchodování s právy na kapacitu

Každý provozovatel přepravní soustavy, skladovacího zařízení a zařízení LNG učiní přiměřené kroky, aby umožnil volné obchodování s právy na kapacitu a aby transparentním a nediskriminačním způsobem tomuto obchodování napomáhal. Každý takový provozovatel vypracuje harmonizované přepravní smlouvy a smlouvy o používání zařízení LNG a skladovacího zařízení a postupy k nim pro primární trh, aby usnadnil sekundární obchodování s kapacitou, a uzná převod primárních práv na kapacitu, je-li mu to uživatelem sítě oznámeno.

Harmonizované přepravní smlouvy, smlouvy o používání zařízení LNG a skladovacího zařízení a postupy k nim se oznamují regulačním orgánům.

Článek 23

Rámcové pokyny

1. V rámcových pokynech, kterými se stanoví minimální stupeň harmonizace požadované pro dosažení cílů tohoto nařízení, jsou případně rovněž určeny:

- podrobné údaje o službách pro přístup třetích osob včetně druhu, trvání a ostatních náležitostí těchto služeb podle článků 14 a 15;
- podrobné údaje o zásadách pro mechanismy přidělování kapacity a uplatňování postupů pro řízení překročení kapacity v případě smluvního překročení kapacity podle článku 16 a 17;
- podrobné údaje o poskytování informací a vymezení technických údajů, které uživatel sítě potřebuje k získání účinného přístupu k síti, a určení všech významných bodů z důvodu požadavků na transparentnost, včetně informací, které se o všech významných bodech zveřejňují, a časového plánu zveřejňování těchto informací v souladu s článkem 18 a 19;
- podrobné údaje o metodice stanovování sazeb v souvislosti s přeshraničním obchodem se zemním plynem v souladu s článkem 13; a

e) podrobné údaje týkající se oblastí uvedených v čl. 8 odst. 6.

Za tím účelem vede Komise konzultace s agenturou a se sítí ENTSO pro zemní plyn.

2. Rámcové pokyny týkající se záležitostí uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) jsou stanoveny v příloze, pokud jde o provozovatele přepravní soustavy.

Komise může přijmout rámcové pokyny uvedené v odstavci 1 tohoto článku a změnit rámcové pokyny uvedené v písmenech a), b) a c) zmíněného odstavce. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

3. Použití a změna rámcových pokynů přijatých na základě tohoto nařízení odráží rozdíly mezi jednotlivými vnitrostátními plynárenskými soustavami, a proto nejsou vyžadovány na úrovni Společenství jednotné podmínky pro přístup třetích osob. Přesto mohou rámcové pokyny stanovit minimální požadavky, jež je třeba splnit pro dosažení nediskriminačních a transparentních podmínek přístupu k soustavě nezbytných pro vnitřní trh se zemním plynem, které lze poté uplatňovat s ohledem na rozdíly mezi vnitrostátními plynárenskými soustavami.

Článek 24

Regulační orgány

Při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení zajišťují regulační orgány soulad s tímto nařízením a s rámcovými pokyny přijatými podle článku 23.

Tyto orgány spolupracují vhodným způsobem navzájem mezi sebou a s Komisí a agenturou v souladu s kapitolou VIII směrnice 2009/73/ES.

Článek 25

Poskytování informací

Členské státy a regulační orgány poskytnou na žádost Komisi veškeré potřebné informace pro účely článku 23.

Pro poskytnutí informací stanoví Komise přiměřenou lhůtu, přičemž přihledne ke složitosti požadovaných informací a k jejich naléhavosti.

Článek 26

Právo členských států na stanovení podrobnějších opatření

Tímto nařízením nejsou dotčena práva členských států zachovat nebo zavést opatření obsahující podrobnější ustanovení, než ta, která jsou uvedena v tomto nařízení nebo v rámcových pokynech podle článku 23.

Článek 27

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení odpovídající ustanovením podle nařízení (ES) č. 1775/2005 Komisi do 1. července 2006 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají. Členské státy oznámí tato ustanovení, která neodpovídají ustanovením podle nařízení (ES) č. 1775/2005, Komisi do 3. září 2009 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají.

2. Sankce stanovené podle odstavce 1 nejsou trestněprávní povahy.

Článek 28

Projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 51 směrnice 2009/73/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 29

Zpráva Komise

Komise sleduje provádění tohoto nařízení. Ve své zprávě podle čl. 52 odst. 6 směrnice 2009/73/ES Komise rovněž uvede zkušenosti získané při používání tohoto nařízení. Zpráva zejména přezkoumá, do jaké míry bylo nařízení úspěšné při zajišťování nediskriminačních a náklady odražejících podmínek přístupu k soustavě u plynárenských přepravních soustav, a přispělo tak zákazníkům k možnosti volby na dobře fungujícím vnitřním trhu a k dlouhodobé bezpečnosti dodávek. V případě potřeby se zpráva doplní vhodnými návrhy nebo doporučeními.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. července 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Článek 30

Výjimky

Toto nařízení se nepoužije na:

- plynárenské přepravní soustavy v členských státech po dobu trvání výjimek udělených podle článku 49 směrnice 2009/73/ES;
- novou infrastrukturu, tedy propojovací vedení, zařízení LNG a skladovací zařízení a významná zvýšení kapacity stávající infrastruktury a změny infrastruktury, které umožňují rozvoj nových zdrojů dodávek plynu, jak je uvedeno v čl. 36 odst. 1 a 2 směrnice 2009/73/ES, které jsou vyňaty z působnosti článků 9, 14, 32, 33, 34 nebo čl. 41 odst. 6, 8 a 10 uvedené směrnice, pokud jsou vyňaty z ustanovení uvedených v tomto písmeni, s výjimkou čl. 19 odst. 4 tohoto nařízení; nebo
- plynárenské přepravní soustavy, kterým byly uděleny výjimky podle článku 48 směrnice 2009/73/ES.

Pokud jde o první pododstavec písm. a) členské státy, kterým byly uděleny výjimky podle článku 49 směrnice 2009/73/ES, mohou požádat Komisi o přechodnou výjimku od použití tohoto nařízení až na dobu dvou let ode dne, k němuž výjimka uvedená v tomto písmenu pozbude platnosti.

Článek 31

Zrušení

Nařízení ES č. 1775/2005 se zrušuje ode dne 3. března 2011. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 32

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 3. září 2009.

Za Radu
předseda
E. ERLANDSSON

PŘÍLOHA I

RÁMCOVÉ POKYNY PRO

1. Služby pro přístup třetích osob, pokud jde o provozovatele přepravní soustavy

1. Provozovatelé přepravních soustav nabízejí pevné a přerušitelné služby s nejkratší dobou trvání jeden den.
2. Harmonizované přepravní smlouvy a společné kodexy sítě jsou stanoveny způsobem, který usnadňuje obchodování a převádění smluvní kapacity uživatelů soustavy, aniž by přitom bránil uvolňování kapacity.
3. Provozovatelé přepravních soustav vypracují kodexy sítě a harmonizované smlouvy na základě řádné konzultace s uživateli sítě.
4. Provozovatelé přepravních soustav zavedou standardizované postupy nominace a renominace. Dále zavedou informační systémy a prostředky elektronické komunikace pro poskytování vhodných údajů uživatelům sítě a pro zjednodušení obchodních transakcí, jako jsou nominace, nasmlouvání kapacity a převod práv na kapacitu mezi uživateli sítě.
5. Provozovatelé přepravních soustav harmonizují formalizované postupy předkládání požadavků a doby pro jejich vyřízení podle osvědčené praxe v odvětví s cílem zkrátit dobu pro vyřízení na minimum. Nejpozději do 1. července 2006 po konzultaci s příslušnými uživateli sítě zajistí on-line systémy rezervace a potvrzování kapacity a postupy nominace a renominace.
6. Provozovatelé přepravních soustav nebudou uživatelům sítě odděleně zpoplatňovat žádosti o informace a transakce, které jsou spojené s jejich přepravními smlouvami a které jsou plněny v souladu se standardními pravidly a postupy.
7. Žádosti o informace, které vyžadují mimořádné nebo nadměrné výdaje, jako jsou například studie proveditelnosti, se mohou zpoplatnit odděleně za předpokladu, že takové poplatky lze řádně odůvodnit.
8. Provozovatelé přepravních soustav spolupracují s ostatními provozovateli přepravních soustav při koordinování údržby příslušných soustav, aby se minimalizovaly výpadky přepravních služeb poskytovaných uživatelům sítě a provozovatelům přepravních soustav v jiných oblastech a aby se zajistil stejný přínos, co se týče bezpečnosti dodávek včetně tranzitu.
9. Provozovatelé přepravních soustav jednou ročně v předem stanoveném termínu zveřejní veškeré termíny plánované údržby, které mohou mít vliv na práva uživatelů sítě vyplývající z přepravních smluv, a s dostatečným časovým předstihem i příslušné provozní informace. Toto zahrnuje včasné a nediskriminační zveřejnění všech změn v termínech plánované údržby a oznámení o neplánované údržbě, jakmile má provozovatel přepravní soustavy tyto informace k dispozici. V průběhu údržby provozovatel přepravní soustavy pravidelně aktualizuje informace týkající se předpokládané délky údržby a jejího dopadu.
10. Provozovatelé přepravních soustav vedou a na požádání příslušnému orgánu předloží deník skutečné údržby a přehled vzniklých výpadků. Informace se na požádání poskytnou i osobám dotčeným výpadkem.

2. Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů pro řízení překročení kapacity, pokud jde o provozovatele přepravní soustavy, a jejich uplatňování v případě smluvního překročení kapacity**2.1 Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů pro řízení překročení kapacity, pokud jde o provozovatele přepravní soustavy**

1. Mechanismy přidělování kapacity a postupy pro řízení překročení kapacity napomáhají rozvoji hospodářské soutěže, likvidnímu obchodu s kapacitou a jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek. Jsou pružné a schopné přizpůsobit se podmínkám vyvíjejícího se trhu.
2. Tyto mechanismy a postupy zohledňují integritu dané soustavy a bezpečnost dodávek.

3. Tyto mechanismy a postupy nebrání vstupu nových účastníků na trh ani nevytváří bezdůvodné překážky vstupu na trh. Nebrání účastníkům trhu, včetně nově vstupujících účastníků a společností s malým podílem na trhu, v účinné hospodářské soutěži.
4. Tyto mechanismy a postupy poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití technické kapacity a usnadňují investice do nové infrastruktury.
5. Uživatelům soustavy se sdělí, jaké druhy okolností mohou ovlivnit dostupnost smluvní kapacity. Informace o přerušeni by měly odrážet úroveň informací, jež má k dispozici provozovatel přepravní soustavy.
6. Pokud z důvodů integrity soustavy nastanou problémy s plněním smluvních povinností týkajících se dodávek, měli by o tom provozovatelé přepravní soustavy vyzkoušet uživatele sítě a neprodleně usilovat o nalezení nediskriminačního řešení.

Provozovatelé přepravních soustav projednají postupy před jejich zavedením s uživateli soustavy a dohodnou se na nich s regulačním orgánem.

2.2 Postupy pro řízení překročení kapacity v případě smluvního překročení kapacity

1. V případě, že smluvní kapacita zůstane nevyužita, dají provozovatelé přepravních soustav prostřednictvím smluv s různou délkou trvání tuto kapacitu k dispozici na primárním trhu jako přerušitelnou, pokud příslušný uživatel sítě tuto kapacitu nenabídne za přiměřenou cenu na sekundárním trhu.
 2. Příjmy z uvolněné přerušitelné kapacity se rozdělí podle pravidel stanovených nebo schválených příslušným regulačním orgánem. Tato pravidla musí být v souladu s požadavky účinného a účelného využití soustavy.
 3. Příslušný regulační orgán může stanovit cenu za uvolnění přerušitelné kapacity s přihlédnutím k existujícím zvláštním okolnostem.
 4. Provozovatelé přepravních soustav případně vyvinou přiměřené úsilí, aby na trhu nabídli alespoň část nevyužitě kapacity jako pevnou kapacitu.
3. **Vymezení technických informací, které uživatelé sítě potřebují k účinnému přístupu k síti, určení všech významných bodů z důvodu požadavků na transparentnost a informací, které se o všech významných bodech zveřejňují, a časového plánu, podle kterého se tyto informace zveřejňují**

3.1 Vymezení technických informací, které uživatelé sítě potřebují pro účinný přístup k síti

Provozovatelé přepravní soustavy zveřejní o své soustavě a službách alespoň tyto informace:

- a) podrobný a úplný popis jednotlivých nabízených služeb a poplatků za ně;
- b) různé typy přepravních smluv pro tyto služby a případně kodex sítě nebo standardní podmínky, v nichž jsou vymezena práva a povinnosti všech uživatelů sítě, včetně harmonizovaných přepravních smluv a dalších důležitých dokumentů;
- c) harmonizované postupy uplatňované při používání přepravní soustavy včetně definice základních pojmů;
- d) ustanovení o přidělování kapacity, řízení překročení kapacity, postupech proti nadměrné rezervaci kapacit a pro převádění;
- e) pravidla pro obchod s kapacitou na sekundárním trhu ve vztahu k provozovateli přepravní soustavy;
- f) případně úroveň pružnosti a tolerance zahrnuté v přepravních a jiných službách bez samostatného zpoplatnění, jakož i dodatečně nabízenou pružnost a tomu odpovídající poplatky;

- g) podrobný popis plynárenské soustavy provozovatele přepravní soustavy s uvedením všech důležitých propojovacích bodů, kterými je jeho soustava napojena na přepravní soustavy jiných provozovatelů nebo plynárenskou infrastrukturu, jako jsou zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG) a infrastruktury nezbytné pro poskytování pomocných služeb vymezených v čl. 2 bod 14 směrnice 2009/73/ES;
- h) informace o požadavcích na jakost zemního plynu a tlak;
- i) pravidla pro připojení k soustavě provozované provozovatelem přepravní soustavy a
- j) včasné poskytnutí informací o navrhovaných nebo skutečných změnách služeb nebo podmínek včetně bodů uvedených v písmenech a) až i).

3.2 Určení všech významných bodů z důvodu požadavků na transparentnost

Významné body musí přinejmenším zahrnovat:

- a) všechny body vstupu do sítě provozované provozovatelem přepravní soustavy;
- b) nejdůležitější body a oblasti výstupu, jež představují nejméně 50 % celkové výstupní kapacity sítě daného provozovatele přepravní soustavy včetně všech bodů a oblastí výstupu, jež představují více než 2 % celkové výstupní kapacity sítě;
- c) všechny propojovací body mezi různými sítěmi provozovatelů přepravních soustav;
- d) všechny body propojující síť provozovatele přepravní soustavy s terminálem LNG;
- e) všechny důležité body v síti daného provozovatele přepravní soustavy včetně připojovacích bodů na plynárenské uzly. Za důležité se považují všechny body, u nichž může na základě zkušenosti dojít k fyzickému překročení kapacity;
- f) všechny body spojující síť daného provozovatele přepravní soustavy s infrastrukturou nezbytnou pro poskytování pomocných služeb vymezených v čl. 2 odst. 14 směrnice 2009/73/ES.

3.3 Informace, které se o všech významných bodech zveřejňují, a časový plán, podle kterého se tyto informace zveřejňují

1. Pro všechny významné body provozovatelé přepravních soustav zveřejňují pravidelně, průběžně, pro uživatele srozumitelně a ve standardizovaném formátu na internetu následující informace o kapacitě rozepsané až na jednotlivé dny:
 - a) maximální technická kapacita pro toky oběma směry,
 - b) celková smluvní a přerušitelná kapacita a
 - c) dostupná kapacita.
2. Pro všechny významné body provozovatelé přepravních soustav předem zveřejní dostupné kapacity pro nadcházející období alespoň 18 měsíců a tyto informace aktualizují alespoň každý měsíc nebo častěji, jsou-li k dispozici nové údaje.
3. Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují denní aktualizaci krátkodobých služeb, jež jsou k dispozici (den předem a týden předem), která mimo jiné vychází z nominací, převažujících smluvních závazků a pravidelných dlouhodobých výhledů o dostupných ročních kapacitách pro všechny významné body až na dobu deseti let.
4. Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují pro všechny významné body průběžně za poslední tři roky nejvyšší a nejnižší dosaženou měsíční míru využití kapacity a roční průměrné toky.
5. Provozovatelé přepravních soustav vedou deník skutečných souhrnných toků za alespoň tříměsíční období.
6. Provozovatelé přepravních soustav vedou faktické záznamy o všech smlouvách na kapacitu a veškerých dalších významných informacích, které se vztahují k výpočtu a poskytnutí přístupu k dostupným kapacitám; příslušné vnitrostátní orgány mají při plnění svých povinností k těmto záznamům přístup.

7. Provozovatelé přepravních soustav poskytnou uživatelsky přívětivé nástroje pro výpočet sazeb za nabízené služby a pro on-line ověření dostupné kapacity.
 8. Pokud provozovatelé přepravních soustav nejsou schopni zveřejnit informace v souladu s body 1, 3 a 7, vedou konzultace s příslušnými vnitrostátními orgány a vypracují co možná nejdříve, avšak nejpozději 31. prosince 2006, akční plán provedení.
-

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1775/2005	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
—	Článek 3
—	Článek 4
—	Článek 5
—	Článek 6
—	Článek 7
—	Článek 8
—	Článek 9
—	Článek 10
—	Článek 11
—	Článek 12
Článek 3	Článek 13
Článek 4	Článek 14
—	Článek 15
Článek 5	Článek 16
—	Článek 17
Článek 6	Článek 18
—	Článek 19
—	Článek 20
Článek 7	Článek 21
Článek 8	Článek 22
Článek 9	Článek 23
Článek 10	Článek 24
Článek 11	Článek 25
Článek 12	Článek 26
Článek 13	Článek 27
Článek 14	Článek 28
Článek 15	Článek 29
Článek 16	Článek 30
—	Článek 31
Článek 17	Článek 32
Příloha	Příloha I